

Pericopa Korah - Când s-a petrecut revolta lui Korah (Core) קֹרַח? [anul 5783]

Perioada în care a avut loc rebeliunea lui Korah nu este precizată în Tora. Acest eveniment s-a petrecut în lunga perioadă de 38 de ani care nu este descrisă deloc în Tora. Am amintit deja în pericopa Yitro încheșoșarea timpurilor în Tora, însă în majoritatea cazurilor este vorba despre câteva zile, cum ar fi Darea Toraei în șase sau șapte Sivan, sau despre câteva luni, cum ar fi inaugurarea tabernacolului. Dar acest eveniment pe care noi nu-l putem data în timp pe o perioadă de 38 de ani este cu siguranță unic.

Putem identifica trei date posibile la acest eveniment: imediat după păcatul iscoadelor în al doilea an, imediat la începutul celui de al patruzecilea an sau între ele.

Stabilirea datei schimbă complet deslușirea argumentelor lui Korah. Oare ele se referă către trecut sau către viitor? Noi vom cerceta argumentele în ambele direcții. În primul rând trebuie să fim atenți că este vorba despre două tabere diferite: 250 de persoane care ard tămâie și tabăra lui Datan și Aviram. Korah trece dintr-o tabără în alta, iar din această cauză și revendicările cerute de fiecare tabără sunt diferite.

În prima, numită și „Korah și ceata lui” ועדתו קרח ועדתו reproșează: „Ajungă-vă! Toată adunarea, cu toții sunt sfinți și în mijlocul lor este Domnul. De ce vă ridicați deasupra (vă îngâmfați) deasupra obștii Domnului? (Numeri 16:3). Korah, care vine dintr-o familie importantă din tribul Kehat, vrea o funcție mai importantă, poate de cohen (preot).

Datan și Aviram din tribul lui Reuven, dar vecini cu Korah au o altă plângere: „Oare este puțin lucru că ne-ai scos dintr-o țară care șiroiește de lapte și miere, ca să ne omori în pustiu?” (Numeri 16:13). Este greu să te confrunți cu o asemenea afirmare decât dacă luăm în considerare că cei doi vin din tribul Reuven și sunt frustrați de înlăturarea tribului lor de la conducere și instaurarea tribului Iehuda în locul lor. Nici măcar leviți ei nu sunt.

Pe de altă parte, poate și tribul leviților sunt nemulțumiți de drepturile pe care le au crezând că au mai degrabă obligații decât drepturi și cred că cohanimii primesc mai mult decât ei. Totodată oare au uitat toți ceea ce s-a petrecut cu câteva luni în urmă când cei doi fii a lui Aharon au murit? Oare ei nu înțeleg în ce nivel de sfințenie trebuie să fii ca să slujești în Sfânta Sfințelor? Oare toți cei 250 cred că ei sunt în stare să fie la un asemenea nivel?

Aceste întrebări indică probabil că perioada în care se petrece acest eveniment este înaintea intrării în țară, când ei au uitat deja cele întâmplate în pustiu, iar cohanim noi intră în funcție, cum este Pinhas și alții. Aharon este deja bătrân și a venit momentul pentru o revoluție.

Această idee este valabilă probabil și la problema lui Datan și Aviram. Moșe nu a reușit să-i aducă pe evrei în țară, iar între timp li s-a impus restricția de a rămâne în pustiu o perioadă îndelungată. În acest punct, afirmarea că noi toți vom muri în deșert, pare a fi justificată și întemeiată. Oare poate un popor întreg să supraviețuiască într-un deșert 40 de ani? Este clar că în mod normal un grup de nomazi pot trăi 40 de ani în pustiu, dar un popor întreg are nevoie de pământ permanent și de gospodărie.

Pe de altă parte, dacă restricțiile au fost deja impuse, ce noimă avea să-l schimbe pe Moșe, tocmai înainte de

această perioadă lungă? Mai bine să stea și să conducă poporul în toți acești 38 de ani, care au fost probabil ani inactivi. Chiar și Suflarea Sfântă, *ruah hakodesh* שֵׁרוּחַ הַקּוֹדֶשׁ nu a apărut în această perioadă. Este mai logic să provoace agitații și să dea o lovitură de putere înainte de intrarea în țară. Mai ales că în această perioadă încă nu este știut că nu Moșe va introduce pe evrei în țară.

Mai există o posibilitate că acest episod s-a petrecut în anul al 16 sau 27. Așa o afirmație ar fi extrem de problematică deoarece nu sunt indicii despre așa ceva.

Din cauză că problema fixării datei revoltei rămâne pusă la îndoială, să fim cel puțin atenți că fiecare din cele două grupări primește pedepse diferite, la date diferite, iar Korah nu este amintit în niciuna dintre ele. Oare a fost înghițit de pământ sau a ars? Nu avem răspuns nici la această întrebare.

În pericopa noastră ni se spune: „Pământul și-a deschis gura și i-a înghițit pe ei și casele lor, pe orice om al lui Korah și tot avutul” (Numeri 16:32). Cuvintele care se referă la Datan și Aviram „pe orice al lui Korah” nu se referă neapărat la Korah însuși, ci doar la toți oamenii lui Datan și Aviram care au acționat în tabără.

În Numeri cap. 26, la descrierea succesiunii fiilor lui Reuven, apare că Korah a fost înghițit: „Iar pământul și-a deschis gura și i-a înghițit pe ei și pe Korah, când a pierit adunarea și când i-a mistuit focul pe cei două sute cincizeci de bărbați, ca să fie o minune” (Numeri 26:10). Aici apare în mod răspicat că și Korah a fost înghițit.

Însă în Deuteronom 11:6 Korah nu este amintit deloc: „Și pe care le-a făcut lui Datan și lui Aviram, fiii lui Eliav, fiul lui Ruben, atunci când pământul și-a deschis gura și i-a înghițit pe ei, casele lor și corturile lor și orice ființă care îi urma, în mijlocul întregului Israel”.

Și în Psalmi sunt amintiți numai Datan și Aviram: „Pământul s-a deschis atunci și l-a înghițit pe Datan și a acoperit adunarea lui Aviram” (Psalmi 106:17).

Toate sursele sunt contradictorii, Korah poate a fost înghițit sau poate a fost ars. Explicație logică pentru cele două grupări pe care le-a dirijat Korah, poate fi că în ciuda diferențelor totale între cauzele fiecărei revolte, un lucru ele aveau în comun: ținta revoltelor erau Moșe și Aharon și din această cauză Korah s-a instalat să le conducă pe ambele ca să-și adjudece o putere mai aprigă în lupta lui care i se părea corectă.